

LİMİTED ŞİRKETLERDE MÜDÜRLERİN HUKUKİ SORUMLULUĞU

Av. MUSTAFA TOPALOĞLU

1- GENEL OLARAK

Limited şirket, müdür sıfatını taşıyan kimse veya kimseler tarafından idare ve temsil edilir. Müdürlük sıfatı, anasözleşmeye veya genel kurul kararıyla belirlenmemişse "ortaklar hep birlikte müdür sıfatıyla şirket işlerini idareye temsile mezun ve mecburdurlar" hükmü gereği kazanılır (TTK m. 540/1). Ortak olmayan kimselerin de müdür olarak seçilmeleri mümkündür.

Türk Ticaret Kanunu, limited şirketlerde müdürlerin sorumluluğunu düzenleyen bağımsız bir hüküm öngörmemiştir. Bunun yerine, 566. maddesinde "Şirketin idaresine.....memur edilen kimselerinhukuki mesuliyeti..... hakkında anonim şirketin bu hususlara müteallik hükümleri tatbik olunur." demek suretiyle TTK 336 ila 346. maddelerdeki hükümlere atıf yapmıştır. Ayrıca, TTK madde 539/7, idare işlerinden dolayı şirketin kendi organlarına tazminat taleplerini dermeyan etme yetkisini, başkalarına devredilmeyen yetki olarak genel kurula vermiştir.

II- MÜDÜRLERİN SORUMLULUĞUNUN HUKUKİ NİTELİĞİ

Müdürler aleyhine açılacak sorumluluk davasının şirket ile idareciler arasındaki hizmet veya velaket akdine dayandığı (1), yada bu sorumluluğun bir haksız fiil sorumluluğu olduğunu ileri sürenler (2) olduğu gibi, burada kanundan doğan sorumluluk mevcut olduğunu savunanlar da vardır(3).

Kanımca, müdürler aleyhine açılacak sorumluluk davasının hukuki niteliği kanundan doğan sorumluluktur. Çünkü, TTK m. 334 vd. da sorumluluk davası ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Ticaret Kanununda boşluk olması halinde de, vekalet akdi hakkındaki Borçlar Kanunu hükümleri uygulanmalıdır.

Limited şirkette müdür sayısı birden fazla ise, yani yönetim kurulu mevcutsa, yönetim kurulu üyeleri kural olarak verilmiş görevlerin ihlali nedeniyle müteselsilen sorumludur. Müteselsil sorumluluk hakkındaki kural, emredici hükümdür ve ana sözleşmeyle değiştirilemez (4). Yöneticiler için öngörülen teselsül, tam teselsüldür. Yani, davacı, sorumlu müdürlerin kusur derecesine bakmaksızın tazminatın tamamını birinden veya tamamından isteyebilir(5).

(1) Oğuz İMREGÜN, Anonim Ortaklıklar, 3. Bası, İstanbul 1974, s. 190.

(2) Halil ARASLI, Anonim Şirketler, C.II-III, İstanbul 1960, s.171.

(3) Tuğrul ANSAY, Anonim Şirketler Hukuku, 6. Bası, Ankara 1982, s. 139 140.

(4) ARSLANLI, S.172

(5) POROY/TEKİNALP/ÇOMOĞLU, Ortaklar ve Kooperatifler Hukuku, 3. Basım, İstanbul 1984, s.275-276.

III- SORUMLULUĞUN ŞARTLARI VE BAZI ÖZEL SORUMLULUK SEBEPLERİ

A-Sorumluluğun Şartları

1) Kusurlu Hareket

TTK. m. 338 ve 346'da öngörüldüğü gibi, müdürlerin sorumluluğu kusurdan doğan sorumluluktur. Bu nedenle, müdürün sorumlu olabilmesi için, kendisine kast veya ihmâl şeklinde beliren bir kusurun izafe edilebilmesi gerekir (6).

İhmâlin mevcut olup olmadığını tespit etmek için TTK m. 320'ye bakmak gerekir. Bu maddeye göre, "yönetim kurulu üyelerinin şirket işlerinde gösterecekleri dikkat ve basiret hakkında BK m. 528/II hükmü uygulanır. Bu hüküm gereğince de şirket işlerini idare eden müdür, tıpkı vekil gibi sorumlu olur (7).

TTK m. 338 bir kusur karinesi koymaktadır. Şirkete verilen zararların müdürlerinin kusurlu davranışından doğduğu asıldır (8). Böyle bir durumda müdürler objektif esaslara göre kusursuzluklarını ispat edemezlerse kusurlu sayılırlar.

2) Zarar

İdarecilerin kusurlu hareket etmeleri sebebiyle ortada bir zarar ve ziyan da bulunmalıdır. Zarar, zarara uğrayan bakımından şirketin, pay sahiplerinin ve alacaklıların zararı olmak üzere üçe ayrılabilir.

a) Şirketin Zararı

Zarar, esas itibarıyla şirkete verilmiştir ve bu zararın tazmin edilmesi sorumluluk davasının konusunu teşkil eder (9). Şirket hem fiili zararını hem de mahrum kaldığı karın tazminini isteyebilir (10).

b) Pay Sahipleri ve Alacaklıların Doğrudan Uğradıkları Zararlar

Doğrudan doğruya zarar, müdürlerin fiilleri sonucunda ortakların veya alacaklıların şirketin zararından bağımsız olarak gördükleri zararlardır. Bu fiillerin ayrıca şirketi de zarara sokmuş olup olmadığını önem taşımaz (11). Ortakların doğrudan zararlarına örnek olarak düzenlenmiş bilançoya güvenerek pay sahibi olması veya pay sahiplerinin payları haksız olarak iptal edilmesi (12), alacaklıların doğrudan doğruya uğradıkları zararlar arasında ise, bilançonun doğruluğuna güvenerek şirkete kredi açmaları gösterilebilir.

c) Pay sahiplerinin veya Alacaklıların Dolayısıyla Uğradıkları Zararlar

Pay sahiplerinin veya alacaklıların şirketin zararı sonucu uğramış oldukları zararlardır. Esas itibarıyla zarar şirkete verilmiş olmasına rağmen, şirketin zararı pay sahiplerine ve alacaklılarına yansiyacaktır (13). Örneğin şirket mal varlığında meydana gelen azalma nedeniyle pay sahiplerinin alacağı kar payı düşecek, alacaklılar da alacaklarını alamaz hale geleceklerdir.

3) İlliyet Bağı

Sorumluluğun doğabilmesi için kusurlu hareketle zarar arasında illiyet bağının varlığı şarttır (14). Şirket adına yapılmış bir işlemin yöneticilerin şahsi menfaatlerine yönelik olması, fiktif kar dağıtılması gibi olaylarda, zararlar fiil arasında illiyet bağının tespiti zor değildir. Buna karşılık gözetim borcunun yerine getirilmemesi gibi ihmâli hareketlerin zarara etki derecesini tayin etmek çok defa güçlükler doğurur. Böylesi durumlarda, İsviçre Federal Mahkemesi, uygun illiyet pren-

(6) Fehiman TEKİL, Şirketler Hukuk-Anonim Şirketler, C.II, İstanbul 1976, s.259-260, ANSAY, s.141

(7) 11.HD. 13.6.1974 TARİH, E.1974/1913, K.1974.1900: "Limited şirket genel müdürüne karşı şirketi zarara uğrattığı gerekçesiyle açılan tazminat davasında kasıt ve ihmâlin tayin ve takdirinde TTK m.320 hükmü yollaması sebebiyle, BK. m.528 II hükmü esas alınır." (İsmail DOĞANAY, Türk Ticaret Kanunu Şerhi, C.II, 3. Bası, Ankara 1990, s.1340-1347).

(8) POROY/TEKİNALP/ÇAMOĞLU, s.275.

(9) ANSAY, s.142.

(10) ARSLANLI, s.177.

(11) POROY/TEKİNALP/ÇAMOĞLU, s.282.

(12) Fritz von STEIGER (Çev. Tahir Çağa), İsviçre Anonim Şirketler Hukuku, İstanbul-1968, s.325.

(13) ANSAY, s.143

(14) TEKİL, s.280.

sibinden hareketle katı ve kesin delil aramayıp, bu konuda hayat tecrübelerini ve olayların normal seyirini dikkate almakla yetinebileceğine hükmetmemiştir(15)

B- Bazı Özel Sorumluluk Sebepleri

TTK m. 336 anonim şirketler hakkında sorumluluk sebeplerini bentler halinde saymıştır. Bu sebeplerin varlığı, limited şirket müdürleri için de sorumluluğu gerektirir. Bu maddede sayılan haller tadadidir, tahdidi değildir. Bunlar:

1) Dağıtılan ve Ödenen Kar Paylarının Gerçek Olmaması

Limited şirkette de, anonim şirkette olduğu gibi kar ancak safi kazanç veya bu amaca tahsis edilmiş yedek akçelerden dağıtılabılır (16). Aksi takdirde yapılan kâr dağıtımını sermayeden iade teşkil eder ve ortaklar ve alacaklıların zarar görmesine yol açar. Sebepsiz zenginleşme teşkil eden (17) böylesine haksız alınan karın iade edileceğini öngörmüştür (TTK m.535). Fakat Kanun, iade davasını fiktif kâr dağıtımını ile meydana gelen zararı tamir için her zaman yeterli görmemiş, ayrıca dağıtılan karların gerçek olmamasından yönetim kurulu üyelerini (müdürleri) sorumlu tutmuştur.

2) Kanunen Tutulması gereken Defterlerin Mevcut Olmaması veya İntizamsız Olması

Limited şirkette mecburi veya ihtiyari bütün defterlerin tutulması görevi müdürlerin idari işlerindedir. Bu yükümlülük kapsamına defter ve belgeleri kanuni süre içinde saklama borcu da girer (18). Müdürler bu konudaki sorumluluktan kusurun memur veya müstahdemlerin eylemlerinden doğduğunu ileri sürerek kurtulamazlar.

3) Genel Kuruldan Çıkan Kararların Sebepsiz Olarak Yerine Getirilmemesi

Limited şirketlerde yürütme organı sıfatını taşıyan müdürler şirketin karar organı durumunda olan genel kurulun kararlarını geciktirmeksizin ve gereği gibi icra etmek zorundadırlar. Bu yükümlülüğe aykırı davranış müdürlerin sorumluluğuna sebep olur. Fakat müdürler genel kurulun sakat kararlarını icradan kaçınmalıdır. Bu tür kararların yerine getirilmemesi değilde icrası sorumluluk doğurur (19).

Limited şirket müdürleri de TTK m. 536/son atfı dolayısıyla TTK m. 381 hükümlerine göre, kanuna, esas sözleşmeye ve afaki iyiniyet kurallarına aykırı genel kurul kararlarının iptali için dava açma hakkına sahiptirler. Böylece müdürler, özenli bir yönetici gibi hareket ederek, iptali kabil gördükleri bu tür sakat kararlar aleyhine iptal davası açmak suretiyle sorumluluktan kurtulabileceklerdir (20).

Müdürler, genel kurul kararlarını sıhhat açısından olduğu kadar şirket menfaatlerine uygunluk bakımından incelemekle yükümlüdür. Şirket menfaatlerine aykırı gördükleri bir kararın alınmasını ve uygulanmasını önlemek için genel kurulu uyarmalıdır. Genel kurul uyarıya rağmen eski kararında ısrar ederse, bu karar yönetim kurulu üyelerinin sorumluluğunu gerektirmez (21).

4) Kanun veya Sözleşmenin Kendilerine Yüklediği Sair görevlerin Kasten veya İhmal ile Yerine Getirilmemesi

TTK m. 336/Son da genel bir sorumluluk sebebi öngörülmüştür. Buna göre, gerek sözleşmenin, gerekse kanunun kendilerine yüklediği sair görevleri gereği gibi yerine getirmeyen

(15) İsviçre Federal Mahkemesi: 3.10.1950, AFT 76 II, s.307, Anıldığı yer: TEKİL, s.280.

(16) "Kar payının tesbitinde anonim şirketlere ilişkin ilkeler, limited şirketler içinde aynen geçerlidir." DOĞANAY, s.1295; POROY/TEKİNALP/ÇAMOĞLU, s.282.

(17) TEKİL S.266.

(18) ARSLANLI/DOMANIÇ, Türk Ticaret Kanunu Şerhi, C. III, İstanbul, s. 666.

(19) Ersin ÇAMOĞLU, "Yönetim Kurulu Üyelerinin Genel Kurul Kararlarının İcrasından Doğan Sorumluluğu Konusunda Yeni Gelişmeler", BATİDER, C. VI, S. 2, Ankara 1971, s. 286.

(20) ÇAMOĞLU, s. 292.

(21) ÇAMOĞLU, s. 294.

(22) TEKİL, s. 272.

müdürler, şirketin bu nedenle uğradığı zararı tazminle yükümlü olurlar. "Sair görevlerin arasında özellikle geniş kapsamlı yüküm olan özen ve sadakat borçları önemli yer tutar (22). Bundan başka, kuruluştaki yolsuzlukları araştırmama, şirketin mali durumunun bozulması durumunda gerekli kanuni tedbirleri almama, sermaye artırımında kanuna aykırı işlemler icra etme somu örnekler olarak gösterilebilir.

IV-SORUMLULUK DAVASININ TARAFLARI VE SORUMLULUĞUN SONA ERMESİ

A- Sorumluluk Davasında Davacılar

1) Şirketin Dava Hakkı

Sorumluluk davasında asıl dava hakkına sahip olan şirkettir. Şirketin dava açabilmesi için genel kurul kararı gereklidir. Genel kurulda bu yönde bir karar adi çoğunlukla verilir ve bu yete sayı sözleşme ile ağırlaştırılmaz. Yargıtay yerinde olarak iki ortaklı limited şirkette müdür sıfatı taşıyan ortağa karşı diğer ortağın sorumluluk davası açılabilirliğini kabul etmiştir (23). Limite şirketi sorumluluk davasında denetçiler temsil eder. Şirkette denetçi yoksa (24), böyle bir durumda şirketin temsili, eğer ortaksa davalı müdürün yer almayacağı genel kurula düşer (24a).

TTK m. 539/7, idare işlerinden dolayı kendi organlarına dolayısı ile müdürlerede tazminat davası açma yetkisini devredilemeyen bir yetki olarak genel kurula vermiştir. Bu nedenle ancak şirketlerde esas sermayenin 1/10'ini temsil eden ortaklara (azınlığa) sorumluluk davası açma hakkı tanıyan TTK m. 341, Limited şirketlerde uygulanmaz.

Şirketin dava hakkı iflas halinde iflas idaresince, iflastan başka tasfiye hallerinde ise tasfiye memurlarınca kullanılır (25).

2) Ortakların ve Alacaklıların Dava Hakları

Ortaklar ve alacaklıların doğrudan veya dolayısı ile zarara uğrayabileceklerini belirtmiştir. Buna göre konuyu iki açıdan ele almakta yarar vardır.

a) Dolayısı ile Zararlara Dayanan Davalarda

Ortaklar ve alacaklılar dolayısıya zararlara dayanan davaları kendi adlarına açarlar. Fak elde edilen tazminat şirkete verilir. Aksi takdirde, yani tazminatın ortağa ödenmesi esası kabul edilmiş olsa idi, şirket sermayesinin ortaklara geri verilmesi gibi bir sonuç doğardı (26).

Bu dava şirketin dava hakkından doğan ikinci derece bir davadır. Bundan dolayı şirketin dava hakkı sona ererse, ortak veya alacaklıların da dava hakkı kalmaz (27).

b) Doğrudan Doğruya Zararla Dayanan Davalarda

Doğrudan doğruya uğranılan zararlar nedeniyle açılan davalarda ortaklar veya alacaklılar tazminatın kendilerine verilmesini isteyebilirler. Dava, genel şartlar açısından TTK. 336 v hükümlerine tabidir.

B- Sorumluluk Davasında Görevli ve Yetkili Mahkeme

Sorumluluk davası, ticari bir dava olduğu için (TTK m. 4), ticaret mahkemesince, ticaret mahkemesi bulunmayan yerlerde bu işe bakmakla görevli asliye hukuk mahkemelerince görülür. Bu davada yetkili mahkeme ise, şirket merkezinin bulunduğu yer mahkemesidir (28).

(23) TD. 16.11.1970 Tarih, E. 2235, K. 4464 (Gönen ERIŞ, Türk Ticaret Kanunu, Ticari İşletme Şirketler, Ankara 1987, s.1466-1467)

(24) Ortak sayısı 20'den az olan Limited şirketlerde denetçi bulunması zorunlu değildir. (TTK m. 548).

(24a) Yaşar KARAYALÇIN, Ticaret Hukuku II. Şirketler Hukuku, 2. Bası, Ankara 1973, s.364.

(25) TD. 20.3.1970 Tarih, E. 1965/1621, K. 1970/1132: "TTK 556. mdn'in atfı nedeniyle TTK 340 ve 300/II hükmü gereğince iflas eden şirketin pay sahiplerinin dava açma hakkı olmayıp, bu hak iflas idaresine ait bulunduğundan yetkisiz açılan davanın reddi doğrudur."

(26) ANSAY, s. 146.

(27) ANSAY, s. 146.

(28) 11. HD. 31.1.1979 Tarih, E 363, K. 364: "İster ortak olsun ister olmasın, bir limited şirketi temsil ve idare yetkisine haiz olan kişiler (müdürler) hakkında, TTK'nun 556. maddesi yollamasıyla, TTK'nun 336. ve müteakip maddeleri uygulanır. Bu maddeler arasında yer alan 340. maddenin 309. maddeye yaptığı yollama nedeniyle de müdürler aleyhine açılacak tazminat davasında şirket merkezinin bulunduğu yer mahkemesi yetkili olur."

C-Sorumluluğun Sona Ermesi

1- Zamanaşımı

Müdürlere karşı açılacak sorumluluk davalarında TTK m. 309'daki zamanaşımı süreleri uygulanır. Bu madde üç tip zamanaşımı süresi görmüştür (29).

a) İki yıllık Süre

Dava, davacının (şirket, ortaklar veya alacaklılar), sorumlulukları ve zararı öğrenmesinden baren iki yılda zamanaşımına uğrar.

b) Beş Yıllık Süre

Sorumluluk davası, her halde zarar verici fiilin vukubulmasından itibaren beş yıllık genel zamanaşımı süresine tabidir.

c) Ceza Zamanaşımı

TTK m. 309/4 gereğince şayet sorumluluğu gerektiren fiil aynı zamanda suç teşkil ediyor ise, bu suça ait zamanaşımı süresi, TTK 309. maddeyle öngörülen sürelerden daha uzun bulunuyor ise, davacı bu süre içerisinde sorumluluk davası açabilmek imkanına sahiptir.

2) İbra

Müdürler aleyhine açılacak sorumluluk davası, genel kurulun vereceği ibra kararı ile de kından ilgilidir. Limited şirketle ilgili hükümlerde (TTK 537/III ve 539/V) ibradan bahsedilmekle beraber, ibranın hüküm sonuçları belirtilmemiştir. Bu nedende anonim şirkette ibra ile ilgili hükümlerin limited şirketler hakkındada kıyasen uygulanması gerekir.

İbra, "menfi borç ikrarı" anlamına geldiğinden, ibra kararının alınmasıyla şirketin dava açma hakkı sona erer. Buna karşılık ibra kararı, ortakların ve alacaklıların gerek doğrudan gerekse dolayısıyla zararlara dayanarak açacakları sorumluluk davasını etkilemez (30).

Çünkü şirket genel kurulu, ibra kararı ile ancak kendi dava hakkında vazgeçebilir. Üçüncü ilerin hakları üzerinde tasarrufta bulunamaz (31). Yalnız, genel kurulda ibra kararına olumlu veren ortağın dolayısıyla zararlarına dayanan sorumluluk davası açmasına MK 2 engel olur.

-
-) Şirket tarafından açılacak davada TTK m. 309 değil de, BK m.126 uygulanacağı, dolayısıyla bu davada zamanaşımının sadece 5 yıl olduğu, iki yılın aranmayacağı ileri sürülmüştür. Bu görüş için bkz. ANSAY, s. 148 ve dipnot 161.
-) Zühtü AYTAÇ, Anonim Şirketlerde İbra, Ankara 1982, s. 205 vd. Hasan PULAŞLI, Şirketler Hukuku, Adana 1989, s. 323; 11. HD. 24.6.1976 Tarih, E. 2890, K. 3333 (YKD, C. II, S. 2.1976, s. 1151).
-) AYTAÇ, s. 221.

müdürler, şirketin bu nedenle uğradığı zararı tazminle yükümlü olurlar. "Sair görevlerin" arasında özellikle geniş kapsamlı yüküm olan özen ve sadakat borçları önemli yer tutar (22). Bundan başka, kuruluştaki yolsuzlukları araştırmama, şirketin mali durumunun bozulması durumunda gerekli kanuni tedbirleri almama, sermaye artırımında kanuna aykırı işlemler icra etme somut örnekler olarak gösterilebilir.

IV-SORUMLULUK DAVASININ TARAFLARI VE SORUMLULUĞUN SONA ERMESİ

A- Sorumluluk Davasında Davacılar

1) Şirketin Dava Hakkı

Sorumluluk davasında asıl dava hakkına sahip olan şirkettir. Şirketin dava açabilmesi için genel kurul kararı gereklidir. Genel kurulda bu yönde bir karar adi çoğunlukla verilir ve bu yeter sayı sözleşme ile ağırlaştırılmaz. Yargıtay yerinde olarak iki ortaklı limited şirkette müdür sıfatını taşıyan ortağa karşı diğer ortağın sorumluluk davası açılabileceğini kabul etmiştir (23). Limited şirketi sorumluluk davasında denetçiler temsil eder. Şirkette denetçi yoksa (24), böyle bir durumda şirketin temsili, eğer ortaksa davalı müdürün yer almayacağı genel kurula düşer (24a).

TTK m. 539/7, idare işlerinden dolayı kendi organlarına dolayısı ile müdürlerde tazminat davası açma yetkisini devredilemeyen bir yetki olarak genel kurula vermiştir. Bu nedenle anonim şirketlerde esas sermayenin 1/10'ini temsil eden ortaklara (azınlığa) sorumluluk davası açma hakkı tanıyan TTK m. 341, Limited şirketlerde uygulanmaz.

Şirketin dava hakkı iflas halinde iflas idaresince, iflastan başka tasfiye hallerinde ise tasfiye memurlarınca kullanılır (25).

2) Ortakların ve Alacaklıların Dava Hakları

Ortaklar ve alacaklıların doğrudan veya dolayısı ile zarara uğrayabileceklerini belirtmiştik. Buna göre konuyu iki açıdan ele almakta yarar vardır.

a) Dolayısı ile Zararlara Dayanan Davalarda

Ortaklar ve alacaklılar dolayısıya zararlara dayanan davaları kendi adlarına açarlar. Fakat elde edilen tazminat şirkete verilir. Aksi takdirde, yani tazminatın ortağa ödenmesi esası kabul edilmiş olsa idi, şirket sermayesinin ortaklara geri verilmesi gibi bir sonuç doğardı (26).

Bu dava şirketin dava hakkından doğan ikinci derece bir davadır. Bundan dolayı, şirketin dava hakkı sona ererse, ortak veya alacaklıların da dava hakkı kalmaz (27).

b) Doğrudan Doğruya Zararla Dayanan Davalarda

Doğrudan doğruya uğranılan zararlar nedeniyle açılan davalarda ortaklar veya alacaklılar tazminatın kendilerine verilmesini isteyebilirler. Dava, genel şartlar açısından TTK. 336 vd. hükümlerine tabidir.

B- Sorumluluk Davasında Görevli ve Yetkili Mahkeme

Sorumluluk davası, ticari bir dava olduğu için (TTK m. 4), ticaret mahkemesince, ticaret mahkemesi bulunmayan yerlerde bu işe bakmakla görevli asliye hukuk mahkemelerince görülür. Bu davada yetkili mahkeme ise, şirket merkezinin bulunduğu yer mahkemesidir (28).

(23) TD. 16.11.1970 Tarih, E. 2235, K. 4464 (Gönen ERIŞ, Türk Ticaret Kanunu, Ticari İşletme Şirketler, Ankara 1987, s.1466-1467)

(24) Ortak sayısı 20'den az olan Limited şirketlerde denetçi bulunması zorunlu değildir. (TTK m. 548).

(24a) Yaşar KARAYALÇIN, Ticaret Hukuku II. Şirketler Hukuku, 2. Bası, Ankara 1973, s.364.

(25) TD. 20.3.1970 Tarih, E. 1965/1621, K. 1970/1132: "TTK 556. md'nin atfı nedeniyle TTK 340 ve 300/II hükmü gereğince iflas eden şirketin pay sahiplerinin dava açma hakkı olmayıp, bu hak iflas idaresine ait bulunduğundan yetkisiz açılan davanın reddi doğrudur."

(26) ANSAY, s. 146.

(27) ANSAY, s. 146.

(28) 11. HD. 31.1.1979 Tarih, E 363, K. 364: "İster ortak olsun ister olmasın, bir limited şirketi temsil ve idare yetkisine haiz olan kim-seler (müdürler) hakkında, TTK'nun 556. maddesi yollamasıyla, TTK'nun 336. ve müteakip maddeleri uygulanır. Bu maddeler arasında yer alan 340. maddenin 309. maddeye yaptığı yollama nedeniyle de müdürler aleyhine açılacak tazminat davasında şirket merkezinin bulunduğu yer mahkemesi yetkili olur."

C-Soru

1- Zam

Müdürlük gulanır. Bu ma

a) İki y

Dava, c itibaren iki yıld

b) Beş

Sorumlu zamanaşımı sü

c) Ceza

TTK m. ve bu suça ait nuyor ise, dav

2) İbra

Müdürlük yakından ilgili beraber, ibra

hükümlerin lir

İbra, "m hakkı sona er dolayısıya zar

Çünkü kişilerin hakla

oy veren orta

(29) Şirket tarafın olduğu, iki yi

(30) Zühtü AYTA

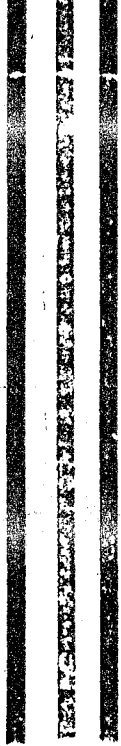
HD. 24.6.19

(31) AYTAÇ, s. 2.

III
ADANA BAROSU
III
DERGİSİ

Yazıldı -

YIL : 1 SAYI : 2

TEMMUZ 1992